

نگاهی به اعتراضات و مخالفت‌های منطقه نسبت به سیاست عادی‌سازی

!دردسرهای رابطه با یک رژیم منفور

مخالفت ملت‌های عربی با اقدام برخی دولت‌ها در عادی‌سازی روابط با رژیم صهیونیستی همواره یکی از ❖ موضوعات مورد توجه و اهتمام رسانه‌های مختلف بوده است. حتی موج ضد صهیونیستی ایجاد شده در نزد هواداران فوتبال در جریان جام جهانی ۲۰۲۲ قطر موجب شد تا خود رسانه‌های رژیم صهیونیستی نیز بر مخالفت ملت‌های جهان عرب با فرایند عادی‌سازی صحه بگذارند. این روحیه ملت‌های مسلمان، همواره مورد اشاره رهبر انقلاب اسلامی نیز بوده است از جمله ایشان در روز ۲۸ تیرماه ۱۴۰۱ در جریان دیدار رئیس‌جمهور ترکیه با اشاره به اقبال برخی دولت‌ها به رژیم صهیونیستی، تأکید کردند: «با وجود اقبال بعضی دولت‌ها به رژیم صهیونیستی، ملت‌ها عمیقاً با این رژیم غاصب مخالف هستند» پیش از آن نیز رهبر انقلاب در جریان دیدار با رئیس‌جمهور سوریه خطاب به بشار اسد گفتند: «برخی از سران کشورهای همسایه ما و شما، با سران رژیم صهیونیستی نشست و برخاست دارند و با یکدیگر قهوه می‌نوشند؛ اما مردم همین کشورها در روز قدس، خیابان‌ها را از جمعیت و شعار ضد صهیونیستی پر می‌کنند و این واقعیت امروز منطقه است در گزارشی به قلم آقای رامین حسین‌آبادیان به **تشریح مخالفت مردمی کشورهای KHAMENEI.IR** رسانه منطقه، با عادی‌سازی روابط با رژیم صهیونیستی پرداخته است

در سال‌های اخیر برخی حکام منطقه مسیر عادی‌سازی روابط با رژیم صهیونیستی را در پیش گرفته‌اند، با ■ این حال اما احساسات ضد صهیونیستی ملت‌های منطقه نیز که در برگزاری سلسله تظاهرات‌ها و راهپیمایی‌های اعتراضی مختلف خود را نشان می‌دهد، عمق مخالفت ملت‌ها با سیاست عادی‌سازی روابط را نمایان می‌سازد. در حال حاضر، مقامات ۶ کشور مختلف - علی‌رغم مخالفت‌های مردمی - به صورت رسمی توافقنامه عادی‌سازی توافقنامه عادی‌سازی روابط مصر با رژیم صهیونیستی موسوم . روابط با رژیم صهیونیستی را به امضاء رسانده‌اند به «پیمان کمپ دیوید» در تاریخ ۱۷ سپتامبر سال ۱۹۷۸ به امضاء رسید. پس از مصر نیز اردن در تاریخ ۲۶ اکتبر سال ۱۹۹۴ به عنوان دومین کشور عربی توافقنامه عادی‌سازی روابط با صهیونیست‌ها تحت عنوان پیمان «وادی عرب» را به امضاء رساند

واشنگتن» توافقنامه «افزون بر این، امارات و بحرین نیز در روز ۱۵ سپتامبر سال ۲۰۲۰ با حضور در را به امضاء رساندند. مغرب و سودان هم به ترتیب در «عادی‌سازی روابط با صهیونیست‌ها تحت عنوان «آبراهام و ۶ ژانویه ۲۰۲۱ توافقنامه «آبراهام» را امضاء کردند. علی‌رغم اینکه عربستان تاریخ‌های ۱۰ دسامبر ۲۰۲۰ سعودی تاکنون توافقی را برای عادی‌سازی روابط با صهیونیست‌ها امضاء نکرده است، اما تلاش‌هایی برای نهایی کردن چنین توافقنامه‌ای در جریان است. در همین ارتباط، چندی پیش «یائیر لاپید» که هم‌اکنون نخست‌وزیر

موقت رژیم صهیونیستی است، گفته بود: «اسرائیل در رابطه با عادی‌سازی روابط با عربستان، هماهنگی‌هایی را با [۱] ایالات متحده آمریکا و کشورهای حاشیه خلیج [فارس] انجام می‌دهد

نظرسنجی‌هایی که تاکنون توسط اندیشکده‌ها و سازمان‌های مختلف پیرامون نگرش عامه مردم به توافقات عادی‌سازی روابط با رژیم صهیونیستی انجام شده است، به خوبی حاکی از مخالفت آن‌ها با برقراری هرگونه اندیشکده «واشنگتن برای سیاست خاور نزدیک» اعلام کرد که در نظرسنجی [۲] سال ۲۰۲۰ ارتباط با تل‌آویو است نشان می‌دهد که میزان حمایت مردمی از توافق سازش «آبراهام» در مقایسه با سال «Arab Public Opinion on Arab-Israeli Normalization and Abraham Accords» جاری میلادی آن تحت عنوان گذشته یعنی سال ۲۰۲۱ کاهش چشمگیری داشته است. بر اساس نظرسنجی اندیشکده «واشنگتن برای سیاست خاور نزدیک»، در بحرین ۷۱ درصد از کسانی که در رابطه با دیدگاهشان در خصوص توافق «آبراهام» در معرض سؤال واقع شدند، اعلام کردند که با این توافق مخالف هستند. در امارات نیز ۷۶ درصد و در عربستان [۳] هم ۷۵ درصد از پاسخ‌دهندگان، مخالفت خود با توافق «آبراهام» را اعلام کردند

از سوی دیگر، در اردن نیز به عنوان دومین کشوری که مقامات آن به امضای توافقنامه عادی‌سازی روابط با رژیم صهیونیستی مبادرت ورزیدند، میزان بالایی از مخالفت مردمی با عادی‌سازی روابط دیده می‌شود. نتایج یکی نظرسنجی نشان داد که ۸۱ درصد از مردم اردن با هرگونه روابط کشورهای عربی با رژیم صهیونیستی مخالف هستند [۴]. البته نظرسنجی دیگری نیز تحت عنوان «قیاس نبض العرب حول تطبیع العلاقات مع اسرائیل» انجام شده (ARAB BAROMETER) «توسط وبسایت مرکز پژوهشی مستقل و غیر حزبی «البارومتر العربی» است که از مخالفت‌های مردمی گسترده‌تر در اردن با عادی‌سازی روابط با تل‌آویو حکایت دارد. در جریان این نظرسنجی که در ماه اکتبر سال ۲۰۲۰ (یک ماه پس از امضای توافقنامه آبراهام) انجام شد، ۹۷ درصد از [۵] پاسخ‌دهندگان اردنی مخالفت‌شان با سازش با صهیونیست‌ها را اعلام کردند

نتایج نظرسنجی «البارومتر العربی» در دیگر کشورها نیز قابل تأمل است. طبق این نتایج، در لیبی ۹۳ درصد، در تونس ۹۲ درصد، در الجزایر ۹۱ درصد، در مغرب ۹۱ درصد و در لبنان ۸۰ درصد مردم با عادی‌سازی روابط با رژیم صهیونیستی مخالف هستند. همچنین در میان اقلیت‌های مختلف مردم لبنان، ۵۰ درصد از مسیحیان، ۸۹ درصد از دروزی‌ها، ۹۴ درصد از اهل تسنن و بیش از ۹۹ درصد از شیعیان با عادی‌سازی روابط با تل‌آویو مخالفت دارند [۶]. در مصر نیز در جریان یک نظرسنجی که در سال‌های ۲۰۱۹ و ۲۰۲۰ یعنی پس از گذشت بیش از ۴۰ سال از امضای توافقنامه سازش توسط قاهره با رژیم صهیونیستی سپری شد، ۸۷ درصد از [۷] پاسخ‌دهندگان اعلام کردند که با روابط با تل‌آویو مخالف هستند

علاوه بر افکار عمومی و عامه مردم، اقلیت‌های مختلف جوامع نیز همواره به اشکال گوناگون مخالفت خود با رژیم صهیونیستی را ابراز داشته‌اند. به عنوان نمونه می‌توان به ورزشکاران حوزه‌های گوناگون از کشورهای مختلف اشاره کرد که در حمایت از فلسطین و مخالفت با رژیم صهیونیستی، هیچگاه حاضر به رویارویی با نمایندگان این

رژیم در مسابقات ورزشی نشدند. در طول دهه‌های گذشته ده‌ها تن از ورزشکاران جهان عرب از رقبت با ورزشکاران صهیونیست انصراف دادند و در این مسیر حتی از پاداش‌ها و مدال‌هایی نیز که در انتظارشان بود، چشم‌پوشی کردند.

چند روز پیش بود که «احمد توبه» بازیکن تیم ملی فوتبال الجزایر به نشانه حمایت از ملت فلسطین و مخالفت با عادی‌سازی روابط با رژیم صهیونیستی حاضر به سفر به فلسطین اشغالی همراه با تیم «استانبول باشاک شهیر» برای بازی با تیم صهیونیستی نشد [۸]. در همین حال، افکار عمومی هنوز هم نام «فتحی نورین جودوکار معروف الجزایری را فراموش نکرده‌اند؛ کسی که برای عدم رویارویی با نماینده رژیم صهیونیستی از المپیک توکیو ۲۰۲۰ انصراف داد. «محمد عبدالرسول» ورزشکار سودانی نیز درست به همین دلیل حاضر به مشارکت در المپیک توکیو ۲۰۲۰ نشد. در همین حال، «عبدالرحمن بن عمادی» از دیگر جودوکاران الجزایری می‌سء العباسی» زن بوکسور «است که حاضر به رقابت با رقیب صهیونیست خود نشد. در سال ۲۰۱۹ نیز تونس در حمایت از فلسطین و مخالفت با رژیم صهیونیستی حاضر به رقابت با حریف صهیونیستی خود نشد. ورزشکار عراقی، «یوسف العبود»، ورزشکار لبنانی، «صبرینه لطراش» ورزشکار الجزایری، «علی الکنانی جودی فهمی» ورزشکار سعودی، «محمد الهادی الکویسح» ورزشکار لیبیایی، «محمد ابو تریکه» ورزشکار مصری [۹]، «عبدالله العنجری» ورزشکار کویتی و «رأفت السرادیح» ورزشکار اردنی و شمار زیاد دیگری از [۱۰] ورزشکاران به منظور اعلام حمایت‌شان از فلسطین حاضر به رقابت با صهیونیست‌ها نشدند.

از سوی دیگر، تحریم رژیم صهیونیستی در حوزه‌های مختلف علمی، فرهنگی، آکادمیک، اقتصادی و ... نیز یکی دیگر از ابعاد رویکردهای ضد صهیونیستی محسوب می‌شود. این رویکرد در سال ۲۰۰۵ با تأسیس کمپین تحریم بیش از پیش نمود پیدا کرد. جامعه مدنی فلسطین با «BDS» جهانی رژیم صهیونیستی موسوم به کمپین «BDS» تشکیل این کمپین از جهانیان خواست تا به صورت گسترده رژیم صهیونیستی را تحریم کنند. کمپین در بدو فعالیت‌های خود توانست رژیم صهیونیستی را در زمینه‌های آکادمیک، فرهنگی، سیاسی و تا حدودی اقتصادی، منزوی گرداند. درست به همین دلیل است که رژیم صهیونیستی این کمپین را «یکی از خطرات [۱۱] استراتژیک» برای خود قلمداد می‌کند.

«BDS» بسیاری از مراکز علمی و آکادمیک در حمایت از فلسطین و مخالفت با رژیم صهیونیستی با کمپین همراه شدند. به عنوان نمونه، انجمن اساتید دانشگاهی در انگلیس در سال ۲۰۰۶ از ایده تحریم علمی و آکادمیک رژیم صهیونیستی استقبال کردند. در فوریه سال ۲۰۱۵ بود که ۵ دانشگاه در آفریقای جنوبی اعلام کردند که فعالیت‌ها و همکاری‌های آکادمیک و فرهنگی خود با رژیم صهیونیستی را قطع کردند. رؤسای این دانشگاه‌ها در جریان یک کنفرانس خبری مشترک اعلام کردند که در واکنش به کشتار فلسطینیان ساکن غزه [۱۲] توسط رژیم صهیونیستی چنین تصمیمی گرفتند.

در ماه نوامبر سال ۲۰۱۵ هم انجمن مردم‌شناسی آمریکا به عنوان بزرگترین مرکز آکادمیک این کشور اعلام کرد

که تمامی نهادها و مؤسسات آکادمیک رژیم صهیونیستی را تحریم کرده است. این مرکز متشکل از ۱۲ هزار اسپانیا از «شخصیت آکادمیک و پژوهشگر است [۱۳]. در ماه دسامبر همین سال نیز دانشگاه شهر «بارسلونا کار تا جایی پیش رفت که حتی خود [۱۴] قطع هرگونه ارتباط با دانشگاه‌های رژیم صهیونیستی خبر داد صهیونیست‌ها نیز فراگیر شدن تحریم تل‌آویو در حوزه‌های مختلف را یک تهدید توصیف کردند. در همین ارتباط، «رووین ریولین» رئیس پیشین رژیم صهیونیستی اذعان کرد: «تحریم‌های ورزشی و آکادمیک علیه [۱۵]. «اسرائیل یک تهدید استراتژیک است

به سبب اینکه نقش اصلی آن را یک نظامی زن سابق Death on the Nile کویت و الجزائر، از پخش فیلم ارتش رژیم صهیونیستی بازی کرده است، جلوگیری کردند

نقش اصلی این فیلم را "گال گدوت" نظامی زن سابق ارتش رژیم صهیونیستی بر عهده دارد. گدوت قبلاً نیز قتل و کشتار کودکان فلسطینی در جنگ سال ۲۰۱۴ در غزه را بی‌اهمیت خوانده بود. فعالان شبکه‌های اجتماعی در کویت و بسیاری از کشورهای عربی نسبت به انتخاب گادوت به عنوان نقش اصلی این فیلم اعتراض کرده‌اند [۱۶].

هم چنین سالی رونی نویسنده ایرلندی به منظور اعلام همبستگی با ملت فلسطین با ترجمه رمان جدیدش تحت عنوان "دنیایی جدید... تو کجایی؟" به زبان عبری مخالفت کرده است. روزنامه "تایمز" انگلیس اعلام کرد که رونی هم به جمع تحریم‌کنندگان فرهنگی رژیم صهیونیستی پیوسته و مخالف ترجمه رمان جدیدش به زبان عبری است. [۱۷] آنچه که بدان اشاره شد تنها بخش کوچکی از جنبش تحریمی علیه رژیم صهیونیستی محسوب می‌شود و نشان می‌دهد که برخلاف ذوق‌زدگی سران برخی کشورها برای عادی‌سازی و علنی‌سازی روابط با رژیم صهیونیستی، اقشار مختلف افکار عمومی عمیقاً با این روابط مخالف هستند و به اشکال مختلف نیز این مخالفت را ابراز کرده‌اند

در همین حال، باید به این مسئله نیز اشاره شود که یکی از مظاهر رویکرد ضد صهیونیستی ملت‌های جهان عرب در جریان جام جهانی ۲۰۲۲ قطر مشاهده شد؛ یعنی زمانی که اکثر قریب به اتفاق هواداران عرب‌زبان فوتبال، قطر را به صحنه منازعه با رژیم صهیونیستی تبدیل کردند. هواداران حاضر در قطر با دست زدن بر سینه رسانه‌های صهیونیست عملاً انزجار خود از صهیونیست‌ها و نیز مخالفت‌شان با عادی‌سازی روابط با نشان دادند. این درحالی است که پیشتر صهیونیست‌ها ابراز امیدواری کرده بودند که پس از عادی‌سازی روابط با شماری از کشورهای عربی از جمله بحرین، امارات، سودان و مغرب، بتوانند مردم جهان عرب را نیز با خود همراه سازند. با تمامی این‌ها، تلاش‌های رسانه‌های رژیم صهیونیستی برای انجام مصاحبه با هواداران عربی در قطر با حتی خبرنگاران کانال ۱۲ تلویزیون رژیم صهیونیستی در گفتگو با خبرگزاری رویترز تصریح شکست مواجه شد کردند: «با هرکسی که می‌خواستیم مصاحبه کنیم، از ما دور می‌شد». افزون‌براین، در تصاویری که در اینترنت

منتشر شده است، کاملاً واضح است که تماشاچیان جهان عرب تلاش می‌کنند تا از خبرنگاران اسرائیلی دور [۱۸] شوند.

از سوی دیگر، شبکه «کان» رژیم صهیونیستی اذعان کرد که هواداران جهان عرب در جام جهانی ۲۰۲۲ قطر از رسانه‌های این رژیم روی‌گردانی کردند. این شبکه اعلام کرد که هواداران فوتبال در اولین جام جهانی که در یکی از کشورهای اسلامی برگزار شد، دست رد به سینه خبرنگاران صهیونیست زدند. یکی از کاربران شبکه اجتماعی توئیتر با اشاره به اتفاقاتی که برای خبرنگاران صهیونیست در قطر رخ داد، نوشت: «رسانه‌های اسرائیلی عصبانی شده‌اند». افزون‌براین، تحلیلگر کانال ۱۲ تلویزیون رژیم صهیونیستی نیز در سخنانی اذعان کرد: «سخنان نتانیا‌هو که گفته بود ملت‌های عربی آماده عادی‌سازی روابط خود با اسرائیل هستند کاملاً دروغ است. هیچکس از مردم [۱۹] «جهان عرب» حتی حاضر به حرف زدن با ما هم نیست

در همین‌راستا، «لیلی نقولا» استاد روابط بین‌الملل دانشگاه لبنان با انتشار مطلبی در شبکه «المیادین» نوشت: «تصاویر و فایل‌های ویدئویی که از قطر پخش شد، دیدگاه واقعی ملت‌های عربی نسبت به اشغالگران اسرائیل را به خوبی نمایان ساخت. در واقع، تصاویر و فیلم‌هایی که از قطر مخابره شد، ثابت کرد این ادعا که در کشورهای حاشیه خلیج فارس از اسرائیلی‌ها استقبال به عمل می‌آید، درست نبوده است» [۲۰]. به عنوان نمونه، می‌توان به روزنامه صهیونیستی .حمایت گسترده هواداران و بازیکنان تیم ملی فوتبال مراکش از مسئله فلسطین اشاره کرد «معاربو» با انتشار مطلبی تحت عنوان «فلسطین، اسرائیل را در بزرگترین رویداد جهانی شکست داد» نوشت:

«مغربی‌ها حتی در نیمه‌نهایی مسابقات جام جهانی پرچم فلسطین را حمل کردند». این روزنامه در ادامه گزارش خود آورد: «هیچکس نمی‌تواند این واقعیت را نادیده بگیرد که هواداران مغربی در ورزشگاه‌های قطر پس از پایان هر بازی، با در دست گرفتن پرچم فلسطین به برپایی جشن می‌پرداختند. این اقدام موجب شد تا مسئله [۲۱] «فلسطین در تیتراژ اصلی روزنامه‌های جهانی قرار گیرد

اتفاقات جام جهانی ۲۰۲۲ قطر به مثابه سیلی محکومی به صورت صهیونیست‌ها و پروژه عادی‌سازی روابط آن‌ها بود. درست در شرایطی که صهیونیست‌ها تصور می‌کردند در میان ملت‌های عربی گام گذاشته‌اند، برخورد هواداران جهان عرب با آن‌ها در قطر نشان داد که چقدر منفور هستند. بدون شک، این اتفاقات موجب غافلگیری [۲۲] خود صهیونیست‌ها نیز شد